

Diskretion. Det var en Urimelighed, at Rigsdagens Medlemmer i denne Henseende vare meget mindre beskyttede end Statens Embedsmænd. I den anførte Paragraf af Lovforslaget om den borgerlige Retspleje er nu foreskrevet, at Vidnesbyrd heller ikke maa afkræves Rigsdagsmænd angaaende, hvad der ifølge deres Hverv ere dem betroet eller kommet til deres Kundskab om et offentligt Anliggende og omfattet af deres Tavshedspligt, medmindre det paagældende Tings Formand saavel som Regeringen samtykke i, at Afhøring finder Sted.

Den Gang, da de Paragraffer i Grundloven, som paabyde Retsplejens grundige Omordning, bleve vedtagne af den grundlovgivende Rigsforsamling i 1849, stod det klart for mange, at Gennemførelsen af den ny Retspleje vilde støde paa store Hindringer og møde megen Modstand. Ordføreren for Grundlovskomiteen udtalte da, at Vedtagelsen af den paagældende Grundlovsbestemmelse vilde indeholde en Opfordring til fra alle Sider med Ærlighed at arbejde paa Overvindelsen af de Vanskeligheder, som kunde stille sig imod Juryinstitutionens Indførelse. Jeg holder mig forvisset om, at her i Folketinget vil man fra alle Sider, selv om en eller anden maatte have sin særlige Mening om den foreslaaede ny Ordning, navnlig om det for den hele Reform væsentlige Hovedpunkt, Nævningers Indførelse, dog med Ærlighed arbejde paa nu endelig at faa denne store Sag gennemført. Hermed vil jeg slutte, idet jeg oprigtig takker den højtærede Minister, fordi han uden Nølen og Betænkelighed har sat Sagen frem.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det er allerede af foregaaende Taleren fremhævet, at der er gaaet et halvt Hundrede Aar, siden vi i Grundloven fik de Løttoparagraffer, som der nu atter gøres et Forsøg paa at indfri. Det er jo ikke saaledes, at det er første Gang, Spørgsmaalet om Retsreformen foreligger for Rigsdagen. Som det er blevet fremhævet, har der ofte været gjort Forsøg paa at forelægge Forslag, der har været nedsat Kommissioner o. s. v. Men man tør vel nok gaa ud fra, at der fra de Regeringers Side, som vi hidtil have haft, ikke har været nogen overdreven stor Lyst til at drive et saadant Værk igennem. Der har i hvert Tilfælde i den sidste halve Menne-skealder ikke været nogen særlig Grund til at vente det. Et enkelt Parti havde jo konstitueret sig som permanent Regerings-

magt, og det havde ret stor Fordel eller i hvert Fald ingen Skade af at være i Stand til at udnævne Dommere, at etablere Kommissionsdomstole o. s. v., at søge at benytte de Magtmidler, som den nu engang havde i Hænderne paa den for dem selv bedst mulige Maade. Imidlertid viser det sig, at naar et System i sig selv er forældet, ikke længer svarer til Tiden, nytter det dog ikke noget, at dette System er i Besiddelse af Magtmidlerne, det vil efterhaanden forsvinde, Befolkningen vil vende sig fra det og gaa andre Veje. Derfor kan jeg ogsaa udtale min Glæde over, at en af de første Handlinger, denne Regering foretager sig til Betegnelse af Systemskiftet, er Forelæggelsen af dette Forslag. Skønt der vel kunde være Bemærkninger at gøre til den Stilling, Regeringen tager til dette Forslag, nemlig at den gennem den højtærede Justitsminister erklærer, at den ikke føler sig bunden ved Forslagets Enkelt-heder, er jeg egentlig taknemlig for, at Sagen ligger for paa denne Maade. Der er nemlig for os, der ikke høre til Fler-tallet i denne Sal, lidt Haab, naar Rege-ringen fremsætter et Forslag, som den ikke i et og alt betegner som sit Forslag. Naar Regeringen derimod fremkommer med et Forslag, hvorom den siger: Dette Forslag holde vi os til paa alle Punkter, maa man gaa ud fra, at saa vil ogsaa det store Fler-tal i denne Sal holde paa dette Forslag i alle Punkter, og saa er der kun lidt Haab for Mindretallene om at faa Indflydelse paa dets Indhold. Derfor er jeg, som sagt, tilfreds med, at den højtærede Justitsminister har taget det Standpunkt at give os Kommissionens Forslag, som det foreligger, og lade Rigsdagen behandle det. Han har jo samtidig tilsagt sin Bistand under For-handlingerne og under Bearbejdelsen af det store Forslag i Rigsdagens forskellige Afdelinger.

Det vil være naturligt, naar jeg skal gøre nogle Bemærkninger om denne Sag, at jeg holder mig til de Principper, der ligge til Grund for det. De to ærede foregaaende Talerer have talt som Fagmænd om denne Materie, jeg kan kun tale som Lægmand om den, og efter den Frihed, som den højtærede Formand har givet os, vil jeg altsaa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om de Principper, der ligge til Grund for de foreliggende Forslag, ikke alene for Forslaget om Domsmagtens Ordning, men ogsaa for de dertil sig knyttende Lovforslag om borgerlig Retspleje og navnlig om Strafferetsplejen. Jeg behøver ikke at sige mange Ord om den nuværende